

ΤΑ ΘΥΜΑΤΑ ΜΙΑΣ ΠΕΡΙΠΕΤΗΣ ΑΡΡΩΣΤΕΙΑΣ

ΟΙ ΚΛΕΠΤΟΜΑΝΕΙΣ ΚΑΙ Η ΠΕΡΙΠΕΤΕΙΣ ΤΟΥΣ

Ο κοινός λωποδύτης και ο κλεπτομανής. Η παράξενη ιστορία μιας πλούσιας Γαλλίδας φοιτήτριας. Πώς έγινε λωποδύτρια ή Σακελίνα Φουρνιέ. Η μυστηριώδης ζωή μιας νεονύμφου. Ο κλεπτομανής γιός του λόρδου Νόρφολκ, κ.τ.λ. κ.τ.λ.

Υψηλεία από είδικους ντυτέκτες, παρακολουθεί άρρωπινα τους πέλατες.

Τι διαφορά υπάρχει μεταξύ ενός λωποδύτη και ενός κλεπτομανούς; Ίδού: "Όποιος κλέβει κάτι, γιατί τα οικονομικά του μέσα δεν του επιτρέπουν να το αγοράσει, είναι ένας λωποδύτης. "Όποιος όμως κλέβει το ίδιο πράγμα, είναι μπορεί να τ' αγοράσει χωρίς να δυσκολευτεί τίποτα, αυτός είναι ένας κλεπτομανής!

"Όπως βλέπετε λοιπόν, είναι πολύ δύσκολο να καθοριστεί κανείς ένα ασπύρο ήθικό όριο μεταξύ των δύο ατόμων.

Καιμιά φορά, εκείνος που κλέβει έχει κάποια κλίση προς την κλεπτομανία και η κλίση αυτή μεγαλώνει βήματα από τις περιστάσεις.

Πώς μπορούμε τώρα να ξεκαθαρίσουμε μέχρι ποίου σημείου αυτή η πράξη τον πρέπει να αποδοθεί στη mania της κλοπής και μέχρι ποίου σημείου πάει στο έγκληματικό του ένστικτο;

Το ζήτημα αυτό άτασχαίει πολλές φορές τους δικαστικούς, οι οποίοι βραχύνονται σχετικά σε μεγάλη άμνηχανία...

Μιά τέτοια λοιπόν τυπική περίπτωση κλεπτομανίας παρουσιάστηκε τώρα τελευταία στο Παρίσι και με τέτοιες συνθήκες που έφερε σε πολύ δύσκολη θέση τους δικαστές.

Μιά χαριτωμένη Γαλλίδα, η δεσποινίς Ζακελίνα Φουρνιέ, όταν τελείωσε τα μαθήματά της στο έπαρχιακό παρθεναγωγείο, έβρισκε τους γονείς της να τη στείλουν στο Παρίσι, για να σπουδάσει νομικά στο Πανεπιστήμιο. Οι γονείς της λοιπόν της έδωσαν ένα μεγάλο μηνιαίο χρηματικό ποσό, που θα της έπαιρτε να ζή με όσες τις άνοιξες της σε μια από τις πιο γλυκές και τις πιο άστοιχατικές επαυλούς της κοσμοπόλεως...

Η Ζακελίνα Φουρνιέ έβριγε τότε από τη μακρινή έπαρχία της και όταν πήγε στο Παρίσι, γράφτηκε στο Πανεπιστήμιο. Γρήγορα όμως έγρατέλειρε τα μαθήματά της και πέτυχε να προσληφθεί ως πωλήτρια στα μεγάλα έμπορικά καταστήματα των «Γκαλερί Λαφαγιέτ»... Αντί να ζή ως φοιτήτρια, προτιμούσε να πουλάει την ήμερα διάφορα είδη της γυναικείας τουαλέτας στις όμορφες Παρισινές και στις πλουσιές ξένες που περνούσαν από τα καταστήματα...

Γιατί άραγε; Μήπως ήταν τρελή; Μήπως η χαριτωμένη Ζακελίνα είχε «μοντέρνες» ιδέες και ήθελε να κερδίσει μόνη της το ψωμί της; Αυτό ήταν ένα σκοτεινό μυστήριο που δεν άρχισε ωστόσο να διαλευκανθεί...

Μιά όμοια ήμερα, όταν έβλεψαν οι «Γκαλερί Λαφαγιέτ» και η Ζακελίνα έτοιμαζόταν να φύγει, ένα λοβάνιο βάζο από κινέζικη πορσελάνη ξέφυγε κάτω από το μαντίλι της και έγινε θρούμιατα μπροστά στη πόδα της! Για την άγνοια της, έδειχνε τη στιγμή περνούσε από κοντά της ένας προϊστάμενός της που ζυμειε κατάληκτος από την ξαρκική έκλειψη αποκόλληση της κλοπής της και όπως ήταν έτοιμο, ζήτησε άμεσα την έλάνβαση της άστυνομίας...

Η μυστηριώδης λοιπόν Ζακελίνα Φουρνιέ αντέβλεθη και ώδηγήθηκε στο τιμια. Ο άστυνίμος φαίνεται ότι κατάλαβε ά μέσως με τι είδους λωποδύτρια είχε να κάνει και διέταξε να γίνει μια λεπτομερής έρευνα στο δωμάτιό της στην άστοιχατική επαυσών άτου ζυμειε. Οι άστυνομικοί βρήκαν εκεί πέρα μια πραγματική άποθήκη από τίπο άλλοπορόσλλα πράγματα, που προσοχόντουσαν δίχως άλλο από διάφορες κλοπέες...

Η λωποδύτρια, όταν είδενε πειά ότι είχε άποκαλυφθεί το μυστικό της, έξομολογήθηκε με δάκρυα στα μάτια ότι μια άκατανίκητη δύνανση την έλεσε σπρώξει να ζητήση τη θέσι της πωλητορίας στις «Γκαλερί Λαφαγιέτ», για να μπορεί να κλέβει εύκολα άτι θα της χρειαζότανε για να άνοιξη ένα μικρό φοιτητικό «Τη-

Ρουμ»!... Η Ζακελίνα όμως δεν είχε κανένα λόγο να θέλει να κερδίσει το ψωμί της από ένα «Τη-Ρουμ», άφοδ έλαμβανε ταχτικά από τους γονείς της άφθονα χρήματα και είχε μάλιστα και μια μεγάλη ποικία!... Ήταν λοιπόν μια κλεπτομανής και αυτό άκρωδώς την έσπρωξε, γιατί το δικαστήριο την άδώωσε ως άνεύθυνη για τις κλοπέες της... Το περιεργό είναι ότι ο δικηγόρος της κατόρθωσε να άποδείξει με μερικές παλιές δικαστικές άποφάσεις, ότι και η γιαγιά της Ζακελίνας έπασχε από κλεπτομανία και άποπάτη και έπιανόνη μορφής!...

Η κλεπτομανία λοιπόν, πολλές φορές, είναι κληρονομική, όπως είναι κληρονομική η έγκληματική τάση προς την κλοπή. Κι άχι μόνο κλεπτομανείς γονείς, αλλά και γονείς άλκοολικοί μπορούν να ζανουν παιδιά κλεπτομάνη και λωποδύτες...

Μά, και σ' αυτή την περίπτωση είναι δύσκολο να ξεχωρίσει κανείς τα δύο φαινόμενα. Ο λωποδύτης από κληρονομικότητα, δεν είναι ίσως ένας κλεπτομανής που ενόηθησε από τις περιστάσεις. Η έμνηχανία λοιπόν κάνει τον άνθρωπο λωποδύτη και πιο συχνά κάνει λωποδύτη τη γυναίκα. Γι' αυτό και οι περισσότεροι κλεπτομανείς είναι γυναίκες και όχι άνδρες, με μια άναλογία 62 οίσο για τις πρώτες και 38 οίσο για τους δεύτερους.

Πολλές φορές παρουσιάζεται μια άκρωσική κλεπτομανία στις γυναίκες κατά την περίοδο της έγκυμοσύνης, όταν μάλιστα τους προκαλεί αυτή νευρικές διαταραχές.

Άλλοτε πάλι μια γυναίκα μπορεί να γίνει κλεπτομανής... μετά τον γάμο της!

Κι' αυτό φαίνεται από το άκόλομο περιστατικό που δημοσιεύθηκε εδώ και λιανη καιρό στα «Άστυνομικά Νέσα του Λονδίνου».

Ένας βαθέλιωτος Άγγλος έμπορος παντοφόρης τώρα τελευταία μια νεαρή Έλβετίδα, τη δεσποινίδα Έλσα Κρούμμερ, και έκανε στην Έλβετία το ταξίδι του γάμου του. Στη Γενεύη λοιπόν κατέβησε σ' ένα μεγάλο και πολυτέλεστατο ξενοδοχείο.

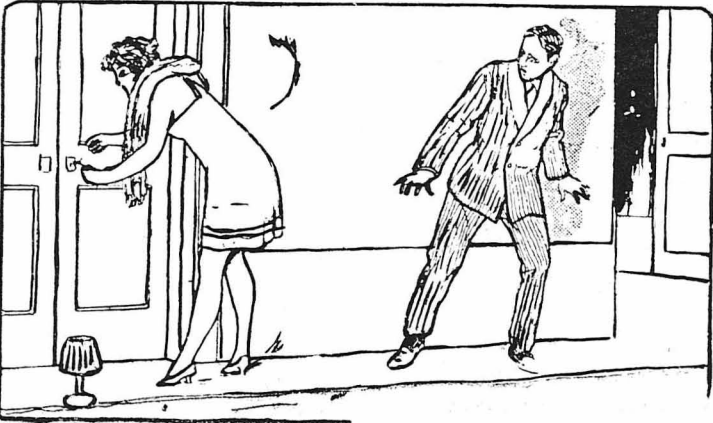
Έκει πέρα όμως η διαγωγή της νεαρής γυναίκας του έγινε ξαρκικά τόσο περιεργή, ώστε τον έκανε να σχηματίσει για αυτήν τις πιο τρελλές και τις πιο άγωνιώδεις άποφάσεις. Κι' έπειδή η άδικαιοσύνη της έξοδου της όμορφης Έλσας από το σύζυγό της δωμάτιο κατά τις νυχτερινές ώρες τον έσανοδάλξαν, άποφάσισε να την παρακολουθήσει για να ίδενε, τέλος πάντων, που έπαρνε...

Μιά νύχτα λοιπόν που έκανε ότι κοιμόταν, την είδε να σηκώνεται με μεγάλη προφύλαξη και να φέρνει άδουρβα από το δωμάτιό της, Ο άντρας της την παρακολούθησε άμέσως και φαντάζεται κανείς την έκλειψη που όταν την είδε να άνοιξη μ' ένα άντικλειδί την πόρτα ένος γειτονικού δωματίου, άπου καθόταν μια ήλικιωμένη και πλουσιωτάτη Άμερικανίδα!...

Ύστερα από λίγο, η Έλσα βγήκε πάλι άδουρβα από αυτό το δωμάτιο και γύρισε στο δικό της, όταν την έπαιρνε κατάλομος και τρέμοντας από το φόβο του ο άντρας της. Η όμορφη Έλβετίδα βραχύνονταν σε μια κατάσταση σχεδόν ύπνοσασίας και δεν θα καταλάβαινε δίχως άλλο ότι έπαιζε κάθε βράδυ τον έπιανόνο οίσο έποντικό του ξενοδοχείου... Όταν γύρισε στο δωμάτιό της, κρατούσε στα χέρια της δύο βαρούνια δαχτυλίδια και ένα μαγαριταρένιο κολλέ με γαλής άξιας!... Συνήλαθε όμως γρήγορα και τότε, κλαίγοντας έμνηχνα, έξομολογήθηκε στον άντρα της ότι αυτή η mania της να κλέβει τη νύχτα τους ένοικους του ξενοδοχείου, της παρουσιάστηκε τις πρώτες ήμερες του γάμου τους, από τη στιγμή που είχε ίδει τη σκηνή μιας κλοπής στον κινηματογράφο, που της είχε προσένησει μεγάλη έντύπωσι...

Ο άντρας της, δίχως να διατάσει, την έβλεισε την άλλη ήμερα σε μια νευρολογική κλινική, άπ' όπου η όμορφη Έλσα βγήκε ύστερα από έξη μήνες τελείως θεραπειμένη.

Το ίδιο άστυνομικό περιστατικό του Λονδίνου άναφέρει μια άλλη περίπτωση κλεπτομανίας με θέμα το νεαρό γιού του λόρδου Νόρφολκ, ο όποιος είχε την τρέλλα να σπύλιζε τα δωμάτιά του με διάφορα κομψοτεχνήματα, άλλα, και με τα πιο άλλοπορόσλλα μικρά πράγματα, που τα έβλεβε κάθε τόσο από τα έμπορικά καταστήματα της Όξφορντ-Στρίτ.

Την είδε να άνοιξη μ' ένα άντικλειδί την πόρτα...

Οι κλεπτομανείς λοιπόν είναι

